

Ook al weet je niet waar je heengaat, weet dan tenminste waar je vandaan komt.

Mondelinge overlevering van de Serere

Nieuwsbrief Akoma oktober 2010

Over het algemeen lijkt 2010 vanuit donateurs gezien een 'stil' jaar voor Akoma! Zeker als we het vergelijken met de afgelopen twee jaar waar de focus vooral lag op het voldoende geld 'binnen halen' voor de afbouw van de school. Maar 2010 is tot nu toe een stukje roziger dan het lijkt.

Zo was er het ingrijpende besluit om de computerschool te verzelfstandigen en waren er stevige discussies over de focus voor John's Memorial Centre. Om het beeld weer scherp te maken delen wij onze plannen met u in deze nieuwsbrief.

Verder in deze nieuwsbrief:

- John's Memorial Centre
- stagiaires in Kumbungu
- gang van zaken primaryschool vanaf september
- computerschool
- en verder
- onze website steeds up-to-date

John's Memorial Centre

In 2010 hebben wij ons hoofd gebroken over de manier waarop wij kunnen stimuleren dat het onderwijs op de school in kwaliteit verder kan groeien. We hebben daarin voor een actief steunende, sturende rol gekozen in samenwerking met Marij. De oorspronkelijke plannen waren immers gericht op het realiseren van een nursery school, dus vooral voor de kleuterleeftijd. Het gebouw dat is neergezet richt zich daar ook op, maar de ambitie is bijgesteld naar het ontwikkelen van een volwaardige basisschool. Dit vraagt uitbreiding van het gebouw, maar ook verdere sturing op inrichting van het onderwijs.

Over één ding zijn wij het hartgrondig eens: de toekomst van John's Memorial Centre ligt in de handen van de gemeenschap in Kumbungu. Onze Ghanese partners, Zak en Marij spelen daarin de belangrijkste rol, want zij zijn de verbinding tussen Akoma Nederland en de school. Zak neemt vooral de bouwaspecten voor zijn rekening en de contacten met de gemeenschap in Kumbungu. Marij is natuurlijk de deskundige op onderwijsgebied en de natuurlijke leider/directeur van de school.

Wij zien voor de John's Memorial Centre een toekomst waarin de school zelfstandig kan bestaan zonder verdere steun van Akoma Nederland. Daarom zijn wij met Zak en Marij in gesprek gegaan over het verder ontwikkelen van de school op basis van een goede financiële planning. Een belangrijke component hierin is het schoolgeld dat de ouders moeten bijdragen voor de leerlingen. Tot nu toe is het innen hiervan niet goed genoeg van de grond gekomen, maar dit is wel van groot belang voor de uitbouw en het voortbestaan van de school, daar de afspraak is dat de exploitatie in Ghana gebeurt (o.a. salaris leerkrachten) en de investeringen vanuit Nederland plaats vinden. Ook Marij's rol in de onderwijsontwikkeling heeft onze aandacht. Wij willen graag dat zij tussen nu en eind 2011 fulltime leiding gaat geven aan de school. Over de financiële aspecten daarvan zijn wij in gesprek, mede i.v.m. de opbrengsten uit de ouderbijdragen en wat daarin ontbreekt nu de school nog niet volgroeid is.

Voor ons ligt nu het zwaartepunt op het opzetten van een goede organisatie op de school. Dit zien wij als voorwaarde voor verdere ontwikkeling. Daarnaast gaan we aandacht geven aan de uitbreiding van de school met nieuwe schoollokalen.

De andere manier van lesgeven die Marij voorstaat in de school wordt ondersteund door stagiaires uit Nederland. Op dit moment is Noortje stagiaire in Kumbungu. Zij schrijft in een leuk blog over haar belevenissen. Ook Mieke is aan de slag op de school. Zij heeft een sabbatical genomen en brengt heel wat onderwijsbagage mee naar Ghana, waar zij zich een jaar wil inzetten voor John's Memorial Centre. In de zomer hebben wij diverse gesprekken gehad met Mieke om onze ideeën over de school door te nemen en welke rol zij zou kunnen hebben in het ontwikkelen van het onderwijs. Ook heeft ze hier een aantal keren met Marij over gesproken.

Mieke

Stagiaires in Kumbungu

Lotte was van februari t/m juni 2010 in Kumbungu.

Hierbij wat reflecties van Lotte (met haar toestemming) uit haar stageverslag.

"De fout die ik de eerste 2 maanden heb gemaakt is dat ik te hoge eisen stelde aan het onderwijs en de leerkrachten. Vanaf het begin ben ik bezig geweest om alles aan te pakken wat ik zag als 'fout' en dat te veranderen door iets te doen wat ik als 'goed' beschouwde. Als ik het onderwijs wilde verbeteren moet ik dat samen met de leerkrachten doen en niet alleen."

"Wat ik wel behaald heb is:

- de leerkrachten hebben gemerkt dat klassikaal opdreunen niet hetzelfde is als een stof herhalen,
- madam Hawa heeft geleerd dat je veel sneller merkt of een kind iets weet als je het kind alleen laat spreken en niet alle kinderen tegelijk laat schreeuwen,
- dat je best mag uitleggen wat je in het Engels zegt. Als je Engels praat mag je best Dagbani erbij gebruiken,
- leerlingen mogen uitgedaagd worden om Engels te gebruiken."

"Jeetje wat is het moeilijk om leerkrachten ergens in te begeleiden wat ze nog nooit zelf hebben gedaan of ervaren. De leerkrachten hier in Ghana hebben nog nooit gehoord van kinderen die in hoeken spelen, laat staan dat ze daar in begeleid worden.

Madam Hawa heeft een beetje een houding van: als die kinderen spelen, dan spelen ze en hebben ze mij niet meer nodig. Daar zit natuurlijk ook wel wat in. Maar dat is geen reden om ze niet meer in de gaten te houden en in te grijpen als het fout gaat.

Als ik madam Hawa ideeën aanreik om het spel van de leerlingen aan te passen doet ze er niets mee. Al haar aandacht gaat naar de leerlingen die een werkje moeten maken. Daar zit ze er boven op dat alle leerlingen het zelfde werkje maken als het voorbeeld en er is geen kind dat met een schaar aan het experimenteren is."

Een aantal kinderen, Lotte met een leerling en als afscheid wordt er naar Lotte gezwaaid!

Noortje is begonnen in september en blijft t/m januari 2011

"De eerste dagen met de kinderen waren wat onwennig. Het was van beide kanten een beetje af tasten op welke manier we het beste konden communiceren. Ook samen met de nieuwe leerkracht. Nu, na drie weken liggen Mirjam (de nieuwe leerkracht bij mij in de groep) en ik nog niet helemaal op een lijn. We weten nog niet helemaal wat we van elkaar kunnen verwachten waardoor er gedurende de dag soms wat verwarring ontstaat. Daar zijn we onze weg nog een beetje in aan het vinden, maar ik merk wel dat er verbetering in komt. Mirjam is erg van het Ghanese manier van les geven en dat vind ik nog wel eens lastig. Maar ook daar moeten we nog een weg in vinden. Maar ik geloof dat deze weg er zeker zal komen!"

Na een paar weken:

"Op dinsdag en donderdag sta ik samen met Mirjam voor de klas. Op deze dagen probeer ik haar te laten zien en ervaren hoe wij gewend zijn om les te geven. Op de andere dagen werk ik met kleine groepjes in een andere ruimte. Steeds 5 kwartier per groepje (5 kinderen). Ik probeer meestal een combinatie te maken van iets leren en iets knutselen o.i.d. Knippen en plakken is namelijk niet iets wat ze hier veel leren dus dat is leuk om te doen. Ik ben nu twee weken op deze manier aan het werk en het bevalt me erg goed. Vooral het werken in kleine groepjes vind ik fijn. Op deze manier kan ik de kinderen veel beter de juiste aandacht geven. Ook leer ik de kinderen zo beter kennen en zie ik welk kind er welke begeleiding nodig heeft. Ik ben nu de zwakke en sterkere kinderen er uit aan het halen om daar een plan voor te maken en verder mee te gaan."

Noortje met een leerling en kinderen aan het werk

PS: In februari 2011 zal Niek Poot stage gaan lopen in Kumbungu.

Gang van zaken primaryschool vanaf september

Er zijn twee nieuwe leerkrachten aangenomen: Hanna en Miriam. Het zijn jonge meiden die nog wel ingewerkt moeten worden. Keren is helaas weg. Zij heeft ervoor gekozen om een 'pabo' opleiding te gaan doen. Geïnspireerd door alles wat ze geleerd heeft tot nu toe op onze school.

Er zijn nu drie groepen; groep 1 heeft 25 kinderen, groep 2 heeft 29 kinderen en groep 3 heeft 20 kinderen.

In groep 3 werken ze nu dus ook met het nieuwe taalsysteem, Jolly Learning, wat wij vorig jaar dankzij een gulle gever naar Ghana hebben kunnen sturen, zie ook: <http://www.jollylearning.co.uk/>

leerling van groep 3 en het nieuwe taalsysteem

Stukje uit een brief van Mieke Potters: "Op de eerste plaats wil ik aangeven dat het lesgeven in Kumbungu mij goed bevalt. We werken als een team samen. Noortje acteert als een bijna volwaardige schooljuf, de Ghanese leerkrachten staan open om te leren en hebben al geleerd. Het is plezierig om er vier dagen van de week mee bezig te zijn. In het dorp gonst het dat op de John Memorial wordt geleerd en niet alleen gespeeld. Samen met Hannah wordt er in groep 3 een klimaat geschapen waarin de kinderen al veel geleerd hebben, maar we natuurlijk nog veel te doen hebben."

Computerschool

Met groot enthousiasme is Isaiah bezig met "het nieuwe leven" van de computerschool. Hij heeft niet alleen aandacht voor de kwaliteit van de apparatuur, maar ook voor de uitstraling van de school en de betrokkenheid van zijn medewerkers, Godfred en Latif. Maar het gaat allemaal niet vanzelf. Isaiah heeft stevige gesprekken moeten voeren met Godfred omdat hij steeds zijn eigen plan trok. Het is gelukt om daar verandering in te brengen. Daarnaast zijn er diverse problemen geweest met de internetverbinding, waardoor de inkomsten uit het internetcafé achter zijn gebleven bij de verwachtingen. De apparatuur heeft veel te lijden onder stof en weersomstandigheden. Dankzij de gift van FMO (beschikbaar stellen van 'oude' computers), de verschepping ervan door DPA en ook de aanschaf van flatscreens om die grote versleten monitoren te vervangen, is de apparatuur weer helemaal in orde. Om de levensduur te verlengen en de internetklanten meer comfort te bieden wordt nu gewerkt aan airconditioning in het pand.

Isaiah

Voor de computerlessen bestaat onverminderd veel belangstelling. Wel is het zo dat de doelgroep die wij oorspronkelijk voor ogen hadden niet wordt bereikt. Degenen die wel komen zijn ook bereid om te betalen voor de cursus. Sterker nog, ze zijn verbaasd als ze merken dat er geen kosten verbonden zijn aan de lessen. In overleg met ons gaat Isaiah voor toekomstige groepen een bijdrage in rekening brengen. Uiteindelijk past dit bij de hele ontwikkeling van de computerschool, want ook de studenten nemen op deze manier meer verantwoordelijkheid voor hun opleiding.

Duidelijk is dat de computerschool nog niet zelfstandig kan bestaan. Maar de ontwikkelingen zijn positief en we

merken dat Isaiah blijft leren. Hij onderhoudt intensief contact met ons om dilemma's te delen en toont zich proactief in het aanpakken van problemen en het zoeken naar eigen oplossingen. Onze uitdaging is om hem daarin te ondersteunen zonder taken over te nemen en hem toch steeds stapjes vooruit te brengen. Daarom zoeken we de financiële oplossingen soms in de vorm van lening, zodat Isaiah steeds zelf de afweging moet blijven maken of iets wel haalbaar is of niet. Het doel in onze overlegmomenten is om te zorgen dat de toekomstplannen die Isaiah maakt realistischer worden door bijvoorbeeld meer rekening te houden met calamiteiten en de inkomsten preciezer te calculeren.

En verder

In de grote vakantie heeft Gijlke, samen met vrienden weer nieuwe meubels getimmerd en geveerd voor groep 3. En de anderen meubels opgeknapt waar dit nodig was.

Het lijkt of Gijlke met vrienden hier een gewoonte van gaan maken, waar wij natuurlijk helemaal niet tegen zijn! Wij hoorden van Marij dat zij al voor € 400,- appelmoes hebben verkocht. Van dit geld gaan zij dan de volgende zomer weer nieuwe meubels maken voor de volgende groep. Reuze bedankt!

Verven van de nieuwe meubels

Onze website steeds up-to-date

Kijk regelmatig op onze website! Alle 'nieuwjes' enzovoort worden daar steeds gepubliceerd.

Hier kunt u ook doorlinken naar de fotoboeken met de meest recente foto's uit [Tamale](#) en [Kumbungu](#).

Contactgegevens

Stichting Akoma
Thorbeckestraat 25
2313 HC Leiden
Telefoon: 071 5125154
Email: info@akomaghana.nl
www.akomaghana.nl
Gironr. primaryschool: 3046879